

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 98
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tab-
ście 1 mk.
Kolumna 6 łamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20. Redakcja otwarta od 9—3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Do Pana
IGNACEGO PADEREWSKIEGO,
Prezydenta Ministrów,
w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionej mi prośby p. D-ra Kazimierza Hąci, zwalniam go z urzędu Ministra Przemysłu i Handlu.

Jednocześnie na wniosek Pana powołuję na urząd Ministra Przemysłu i Handlu p. inż. Ignacego Szczeniowskiego.

Naczelnik Państwa:
(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:
(—) I. J. Paderewski.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

Do Pana
D-ra KAZIMIERZA HĄCI,
Ministra Przemysłu i Handlu,
w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionej mi przez Pana prośby o dymisję, zwalniam Pana z urzędu Ministra Przemysłu i Handlu, wyrażając Panu uznanie za Jego działalność.

Naczelnik Państwa:
(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:
(—) I. J. Paderewski.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

Do Pana
Inż. IGNACEGO SZCZENIOWSKIEGO,
w Warszawie.

Mianuję Pana Ministrem Przemysłu i Handlu.

Naczelnik Państwa:
(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:
(—) I. J. Paderewski.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej.

Art. 1. Ziemie b. dzielnicy pruskiej, które z mocy postanowień Traktatu Wersalskiego z dnia 28-go czerwca 1919 r. stały się nierozdzielalną częścią składową Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają całkowicie władzy organów centralnych Rzeczypospolitej, t. j. Sejmu, Naczelnika Państwa i Ministrów.

Art. 2. Dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, obowiązujące na tych ziemiach w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają nadal w mocy, o ile nie ulegną zmianie na podstawie niniejszej lub późniejszych ustaw sejmowych.

Art. 3. Znosi się wszelkie ustawy i rozporządzenia wyjątkowe, wydane na niekorzyść jakiegokolwiek narodowości lub wyznania.

Art. 4. Zostaje utworzone Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej z siedzibą w Warszawie.

Art. 5. Minister b. dzielnicy pruskiej jest członkiem Rady Ministrów i posiada stanowisko służbowe, oraz wszelkie prawa Ministrom Rzeczypospolitej służące.

Art. 6. Minister b. dzielnicy pruskiej ma następujące zadania:

a) przejęcie wszystkich władz i urzędów od Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej i od organów państwowych niemieckich i pruskich.

b) sprawowanie administracji b. dzielnicy pruskiej według postanowień niniejszej ustawy, do czasu oddania wszystkich działań tej administracji pod bezpośrednie kierownictwo właściwych Ministrów,

c) przygotowanie przejścia wszystkich władz i urzędów b. dzielnicy pruskiej pod bezpośrednie kierownictwo właściwych Ministrów, oraz przeprowadzenie reorganizacji tych władz stosownie do zasad dla całego Państwa przyjętych,

d) wydawanie w porozumieniu z właściwymi Ministrami przepisów wykonawczych dla wprowadzenia polskich ustaw, oraz wydawanie rozporządzeń, zaprowadzających zmiany niemieckich i pruskich ustaw i rozporządzeń, potrzebne celem zupełnego odłączenia władz i urzędów od Niemiec i zastosowanie ich ustroju i procedury do nowych warunków politycznych, wynikających z przyłączenia do Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. Minister b. dzielnicy pruskiej jest zwierzchnikiem służbowym władz i urzędów tej dzielnicy z wyjątkiem tych, które uchwałami Rady Ministrów przekazywane będą właściwym Ministrom.

Sprawy polityki zagranicznej, sprawy wojskowe i celne podlegają bezpośrednio właściwym Ministrom.

Art. 8. Znosi się stanowisko Naczelnego Prezesa prowincji, oraz regencji obwodowej. W to miejsce tworzy się urzędy wojewódzkie z wojewodami na czele.

Wojewodom służą atrybucje naczelnych prezesów i prezesów regencji, a urzędom wojewódzkim atrybucje regencji obwodowych.

Art. 9. Zostają utworzone 2 województwa: jedno Poznańskie dla obszaru Wielkiego Księstwa Poznańskiego i części powiatów Namysłowskiego i Sycowskiego, przyznanych Polsce; — drugie Pomorskie dla pozostałych części b. dzielnicy pruskiej, obecnie już do Państwa Polskiego przyłączonych.

Siedziby władzy wojewódzkiej oznaczy Rada Ministrów na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej.

Art. 10. Wojewodowie mianowani będą przez Naczelnika Państwa na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej, uchwalony w Radzie Ministrów.

Art. 11. Wyższych urzędników, podległych wojewodom, mianuje Minister b. dzielnicy pruskiej; średnich i niższych mianują wojewodowie lub inne organy stosownie do przepisów obowiązujących.

Art. 12. Główni kierownicy poszczególnych działów administracji w Ministerstwie b. dzielnicy pruskiej mianowani będą przez Naczelnika Państwa na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej, powzięty w porozumieniu z właściwym Ministrem za zgodą Rady Ministrów. Inni urzędnicy tegoż Ministerstwa mianowani będą w sposób przepisany dla wszystkich Ministerstw.

Art. 13. Prezisi i członkowie sądów nadziemiańskich, prezisi i dyrektorowie sądów ziemiańskich, nadprokuratorowie przy sądach nadziemiańskich, oraz pierwsi prokuratorowie przy sądach nadziemiańskich i ziemiańskich mianowani będą przez Naczelnika Państwa na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej, powzięty w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości. Sędziów i prokuratorów niższych stopni mianuje Minister b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 14. Ministrowi b. dzielnicy pruskiej służy prawo zwalniania i przenoszenia urzędników (czynnych w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy), nie wyłączając tych, którzy z mocy obowiązujących ustaw korzystają z prawa nieusuwalności.

Art. 15. Urzędnicy mianowani na stałe winni złożyć przysięgę państwową według roty i w sposób dla urzędników Rzeczypospolitej Polskiej przepisany.

Art. 16. Sady i urzędy wydają wyroki i orzeczenia swoje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. Atrybucje sądu Rzeszy Niemieckiej w Lipsku, jako instancji kasacyjnej, rewizyjnej i zażalenkowej, przechodzą na Sąd Najwyższy w Warszawie.

Atrybucje Najwyższego Sądu Administracyjnego w Berlinie przechodzą aż do czasu utworzenia Trybunału Administracyjnego na sąd nadziemiański.

Art. 18. Kompetencje pruskiej Rady Ministrów, oraz niemieckiej Rady Związkowej za wyjątkiem jej kompetencji ustawodawczej przechodzą w zakresie terytorjum objętego przez Państwo Polskie na Radę Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej.

Również służy Radzie Ministrów prawo zatwierdzania rozporządzeń i zarządzeń wojewody w tych

wszystkich wypadkach, w których podług dotychczasowych ustaw rozporządzenia i zarządzenia naczelnego prezesa lub prezesa regencji wymagały zatwierdzenia królewskiego, względnie ministerjalnego.

Art. 19. O ile w następstwie odbyć się mających plebiscytów jeszcze w czasie działania niniejszej ustawy zwrócone zostaną Państwu Polskiemu stosownie do Traktatu pokojowego dalsze terytoria b. monarchii pruskiej, to moc ustawy niniejszej na te terytoria rozciągać się będzie.

Uchwała Rady Ministrów, powzięta na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej, określi podział tych terytorjów na nowe województwa, względnie ich przyłączenie do województw istniejących, z zastrzeżeniem późniejszego zatwierdzenia przez Sejm.

Art. 20. Komisarjat Naczelnej Rady Ludowej, jako organ władzy, ulega likwidacji, sposób której określi Minister b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Komisarjatem, a sam ją przeprowadzi.

Art. 21. Wykonanie ustawy niniejszej należy do Prezydenta Ministrów i właściwych Ministrów.

Art. 22. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek Sejmu:
(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
(—) I. J. Paderewski.

(Dz. Praw P. P. z d. 12 sierpnia 1919 r. Nr. 64).

USTAWA

z dnia 2 sierpnia 1919 r. o upoważnieniu Rządu do wydania rozporządzenia, normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskiej.

Art. 1. Upoważnia się Rząd, aby do czasu uchwalenia przez Sejm ustawy regulującej obrót ziemią w myśl uchwalonych dnia 10 lipca 1919 r. zasad reformy rolnej, wydał rozporządzenia z mocą ustawy, normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskiej.

Art. 2. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości.

Marszałek Sejmu:
(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
w/z.
(—) S. Wojciechowski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Sipiński.

(Dz. Praw P. P. z d. 12 sierpnia 1919 r. Nr. 64).

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 roku o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Art. 1. Śmiercią karani będą wojskowi, winni przewidzianych w ustawach karnych popełnionych w czasie odbywania służby wojskowej:

a) kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) podczas służby, lub z naruszeniem wojskowego obowiązku służbowego przedmiotów, dostępnych lub powierzonych im w powołaniu służby, lub stosunku służbowego;

b) kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) dobra wojskowego;

c) oszustwa na szkodę skarbu wojskowego, jeżeli szkoda wyrządzona lub zamierzona we wszystkich trzech powyższych wypadkach (a, b, c) przekracza 2.000 mk. (4.000 koron).

Art. 2. Śmiercią karani będą wojskowi, winni przewidzianego w ustawach karnych, w czasie odbywania służby wojskowej popełnionego, przyjęcia podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku albo korzyści majątkowej, danyh w celu skłonienia do naruszenia obowiązków przy rozstrzygnięciu spraw urzędowych lub służbowych.

W wypadkach mniejszej wagi wymierzona być może kara ciężkiego więzienia (domu karnego), bezterminowego (dożywotniego) lub od lat 4-ch do 15-tu.

Art. 3. Wojskowi, winni innego, przewidzianego

